

recordant...

MOSSEN ANGEL RODAMILANS I CANALS

per Daniel Sanahuja i Capella

Mossèn Angel Rodamilans Canals. Mestre de Capella i organiste de la Parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell.

Va néixer el dia 1 de maig de l'any 1874. Va començar els estudis musicals a l'Escolania de la Parroquia de Sant Feliu sota la direcció del mestre organista Antoni Oller.

L'any 1883, quan en comptava nou d'edat, va entrar a formar part de l'Escolania de Montserrat, essent el seu professor el Pare Millan i, més tard, el Pare Manuel de Guzman, notable organista i compositor de música religiosa, el qual, aprofitant els extraordinaris dots que el seu alumne demostrava, l'introduí sapientment en els estudis generals de la música. Als 16 anys, sortí de Montserrat havent cursat amb excel.lents notes els estudis de piano, orgue i composició cosa que li permeté ocupar el càrrec d'organista del Monestir de Pueyo (Barbastro) fins a l'any 1898 que hagué d'ingressar al Seminari de Barcelona per cursar els darrers estudis de Teologia, puix, a l'ensem que practicava la música estudiava la carrera eclesiàstica lliurement. Ben prompte, els seus superiors s'adonaren de la seva magnífica preparació musical i el nomenaren organista i mestre de Capella de la Casa, exercint aquest càrrec durant els dos anys que va estar-hi.

Va ésser ordenat sacerdot a la capella pública del Palau Episcopal de Barcelona el dia 13 d'octubre de l'any 1901.

Mossèn Miquel Ferrer, organista i mestre de Capella de la Parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell, coneixidor dels extraordinaris dots musicals de Mossèn Angel. li brindà la seva amistat i protecció, confiant-li la direcció de l'Escolania.

L'any 1903, Mossèn Miquel entrà a la Catedral de Barcelona i quedant vacant la seva plaça, l'ocupa Mossèn Angel amb caràcter efectiu, puix, fins aleshores

l'havia ocupada interinament.

Va exercir també, el càrrec de professor de música dels col.legis de les Germanes Carmelites i dels Pares Escolapis i, en diferents ocasions, havia format part del jurat d'exàmens de fi curs de l'Escola Municipal de Música.

Joan Gargallo López ens conta que, l'any 1902, entrà a formar part de l'Escolania i recorda la gran modificació que aquesta experimentà sota les ensenyances de Mossèn Angel que, aplicant l'estil de Montserrat per a la convenient educació de les veus blanques, va aconseguir un canvi tan notori en la interpretació dels cants de l'església i, sobretot, en les "Salves", que la gent omplia cada festa el temple preferint la missa de dos quarts de dotze de la Puríssima a les que s'oficiaven en les altres Parroquies, perquè a més de complir el precepte dominical, podien gaudir d'aquelles belles canturies interpretades per un magnífic conjunt de més de vint escolans. Ell n'havia estat solista i, en una ocasió, en premi al seu bon comportament, fou obsequiat pel mestre amb una formosa "ocarina", que guarda tan gelosament, com si d'un tresor es tractés. Ens mostra l'instrument i prova de fer-lo sonar: és de timbre dolç i agradable i de forma ovoide. Es de terra cuita i cap sencer dintre la mà. Es buit i té un broquet per introduir l'aire. Els sons es produeixen obrint o tapant els vuit forats que té. A diferència d'altres instruments, a mida que es van obrint els forats, el so es va fent més agut... Acaba la melodia i diu: Es una canço de Mossèn Angel. Es titula "Les

Colometes volen...", que no he oblidat malgrat haver transcorregut 70 anys des que la cantàvem a l'Escolania...

L'any 1915, en virtut d'unes oposicions que va guanyar Mossèn Angel, va ésser nomenat organista i mestre Capella de la Parròquia del Sant Esperit de Terrassa.

En prendre possessió del nou càrrec, el dia 13 de març del mateix any, la primera tasca que s'imposà fou la d'organitzar convenientment l'Escolania i la Capella de música.

Com anteriorment havia ocorregut a l'Església de la Puríssima Concepció de Sabadell, ben prompte s'hi notà la mà del mestre, puix, en l'execució dels cants litúrgics, l'Escola Cantorum per ell dirigida, contribuïa àmpliament i d'una manera decisiva a la magnificència i esplendor de les festes parroquials.

A Terrassa, el distingiren diferents vegades amb càrrecs d'honor, com el de jurat, junt amb el mestre Jaume Pahissa i Joan Lamote de Grignón, de la festa de la música que organitzà el Centre de Dependents l'any 1918 i també el de jurat, en companyia dels mestres Lluís Millet i Joan Llongueres, per l'Ajuntament en proveir-se la plaça de mestre de l'Escola Municipal de Música, fou elegit el mestre Joaquím Pecanins.

També exercí el càrrec de director de l'Orfeó Montserrat, transformant-lo en poc temps en una excel.lent massa coral.

En aquesta fotografia podem veure'l acompanyat de la Comunitat de la susdita Parròquia del Sant Esperit de Terrassa.

Comunitat de l'Església del Sant Esperit de Terrassa 1915-1923.- DRETS: Joan Aguilera, Joan Fortuny, Jaume Padro, Jaume Vil·la, Angel Rodamilans, Pere Giralt i Mossèn Ferrer. ASSEGUTS: Camil Sabater, Joan Farré, Josep Guardiet, Lluís Ubach, Joan Ollé.

En morir el seu pare, l'any 1923, digué: "He complert amb els meus pares i amb els meus germans. A les meves germanes els dono el poc que tinc; que visquin pobrement com jo he fet. El meu somni és tornar a Montserrat, d'on va sortir".

Demanà l'Hàbit en el Monestir i entrà al noviciat el dia 31 d'octubre de l'any 1923, a l'edat de 48 anys, fent la seva Professió Temporal el dia 1 de novembre de 1924, i la Solemne, el dia 6 de gener de l'any 1927 amb dispensa Apostòlica d'un any per tal de complir el trienni reglamentari.

Immediatament després de la Professió fou destinat a l'ensenyament dels nois escolars i el dia 11 de setembre del 1926 fou nomenat Prefecte de disciplina, càrrec que exercí fins al dia 17 de juliol del 1929 que va demanar ésser-ne rellevat, continuant després com a professor de música.

Enamorat de la música religiosa, té escrites una infinitat d'obres, algunes de les quals foren publicades per la revista musical "Música Sacra-Hispana" que dirigia el savi Jesuïta Pare Nemesi Otaño amb qui Mossèn Angel tenia una fervorosa amistat.

A més d'una gran quantitat de "Salves" i "Rosaris", especifiquem a continuació les seves composicions més conegudes, totes d'un valor tècnic extraordinari. Són les següents:

"La pastoreta" - "El Girasol" - "El Gessamí" - "Rosa Vera" - "El nom de Maria" - "Entre Liris" - "Plus-Ultra" - "La Mare de Déu un liri plantava" - "El Balsem" - "Bella de nit" - "Bella de dia" - "Virolai" - "Amor" - "Sota el pomeró" - "L'Herba de l'amor" - "Santa Teresa de Jesús" - "Dolça Mare del bon Déu" - "El Pecador a Jesús" - "Plor de la Tórtora" - "Cançó de la Moreneta" - "Sospirs" - "Les colometes volen ..." - "A Maria" - "Cor de Jesús" - "El llit d'espines" - "Himne a la Immaculada" - "Himne a Santa Teresa" - "Trissagi a la Santíssima Trinitat" - "Dolç Jesús" - "Cançó de Nadal" - dues misses, l'una titulada "Immaculatae Conceptionis" i l'altra "Missa in honorem Sanctae Caeciliae" i

un esplèndid "Magnificat"; algunes d'aquestes obres amb lletra de Mn. Jacint Verdaguer, Manel Ribot i Serra i de l'Escolapi Pare Concabella. Dintre la

música profana té escrita la composició "L'Hostal de la Peira", que fou estrenada l'any 1920 per una massa coral de Terrassa.

* * *

**CONCERT-HOMENATGE A LA MEMORIA DEL
P. ANGEL RODAMILANS
EN EL CENTENARI DEL SEU NAIXEMENT**

I ZOLTAN KODALI (1882-1967)

Cohors generosa (1943)
Veni, Emmanuel (1943)
Sal A 121: El guardià d'Israel (1943)
Pregària (1938)
Vola el Paó (1937)
Els gitans volen dansar (1925)

II ANGEL RODAMILANS (1874-1936)

Missa in honorem Sanctae Caeciliae (1933)
per a cor mixt (SATB) i orgue
-Kyrie
-Gloria
-Sanctus
-Benedictus
-Agnus Dei
Cançó de Maig (1932)

COR MONTSERRAT, d'Amics de les Arts i JJ. MM. de TERRASSA Gregori Estrada, organista. Joan Casals i Clotet, director.

CANÇO DE MAIG

Ara n'és el mes de maig, regalada Primavera
de totes les seves flors mon Amor és la més bella
vindran l'estiu i l'hivern no se'n veurà cap en terra
sinó la del meu Amor que de totes és la reina.

Si giro els ulls al Cel, la comparo amb les estrelles
boniques són les que ovir, mes totes les senyoreja.
Com el liri els galdirons, com l'avet a les ginestes
elles duraran mil anys, la mía Amor és eterna.

Ara n'és el mes de maig, regalada Primavera
de totes les seves flors mon Amor és la més bella,
vindran l'estiu i l'hivern no s'en veurà cap a terra
sinó la del meu Amor que de totes és la reina.

BASILICA DE MONTSERRAT, A LES 19,30 HORES DEL DIA 9 DE JUNY DEL 1974

Els pares de Montserrat que en l'actualitat encara el recorden, ho fan de bona memòria. Era un bon home, i més aviat dolç. Nosaltres, els que fórem els seus alumnes, fem cor amb ells. Recordem la nostra infantesa al costat de Mossèn Angel i desitjariem poder tornar a viure aquell temps per gaudir de la sana alegria que el caracteritzava: cantar la "Serra Vella", menjar els panellets per la diada de Tots Sants, els torrons i les neules mentre durava el sermó de la Missa del Gall, fer excursions i, sobretot, recollir les joguines que els Reis cada any ens deixaven als escolars...i jo, particularment, renovar la il·lusió de poder

estrenar el primer vestit "d'home", amb pantaló llarg, que els meus pares no podien comprar-me, però que amb l'ajut de Mossèn Angel un bon dia el sastre portà a casa. Deien que era de confecció i de poca qualitat, però per a mi, era i ha estat sempre el millor i el que més m'he estimat.

* * *

Fou immolat el matí del dia 27 de juliol del 1936 i enterrat al cementiri de Sabadell. El dia 18 de setembre del 1939, identificat per dos monjos de Montserrat, fou traslladat al Monestir, descansant actualment les seves restes mortals a la Cripta de l'Església Abacial.

-Prohibida la reproducció total i parcial, sense esmentar la procedència.